

ва да поговоря съ Аничка (Навѣнъ се чува гласътъ на Аничка) Ето я! Иде Аничка!

Боровъ

Иде Аничка!

А н и ч к а (влиза бързо, развълнувана, заморена)

Ахъ! Борьо!

Боровъ

Азъ да ида въ градината. Тѣ почнаха (Излиза)

А н и ч к а

Да седна... Уморена съмъ... Тате каза, че си искалъ да говоришъ съ мене.

Борисъ (гърбомъ къмъ нея)

Искахъ да се обяснимъ. Искахъ да ми кажешъ истината. Но нѣма нужда. Ето, ти се връщашъ радостна, развълнувана. Азъ зная всичко.

А н и ч к а (очудено)

Какво знаешъ?

Борисъ

Ти ходишъ тукъ насреща въ една кжща.

А н и ч к а

Да.